

ville Kjøbenhavnerne selv erklære, at de ene have Fordelen af, at Consumtionen bestaaer. Jeg troer, naar den skal hæves, bør der billigt tages Hensyn til hele Landet, saaledes som det i sin Tid i Koeskilde var foreslaet, efter Folkemængden, at fordele Byrden deels paa Hartforret og deels paa Kjøbstæderne i det Hele, forsaavidt en forøget Brandevinskat ikke kunde ventes. At udsætte det i en saafjern Tid som til 1854, forekommer mig vilde være betænkeligt, hvorimod jeg antager, at Regjeringens Forslag, saaledes som jeg sidste Gang tillod mig at yttre, vilde maaskee være at foretrække, fordi man da allerede i October, naar man kom sammen, bestemt kunde tage en Beslutning, om det ikke kunde være passende til 1ste April 1852 at hæve Consumtionen, og denne Mening troer jeg ogsaa vil vinde Seier her i Thinget, ligesom den har gjort det i det andet Thing.

Formanden: Jeg tør maaskee tillade mig at bemærke, at Regjeringens Forslag er forskjelligt fra det i Folkethinget vedtagne Forslag, og, da der ikke er stillet noget Endringsforslag om at gjenoptage Regjeringens Forslag, bliver der kun Tale om Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget i Folkethinget.

Ordføreren: I Anledning af de almindelige Bemærkninger, hvormed den ærede 1ste Landsthingsmand fra 8de Kreds (Funder) begyndte sit Foredrag, skal jeg tillade mig at opholde mig ved nogle af hans Ytringer. Han paaminde Thinget om, at det maatte vaage over ikke at lægge sig selv Banskigheder i veien med Hensyn til de finantssielle Forhold. Jeg troer i den Henseende ligesom at kunne svare ham, at, hvis der ikke opstaae andre Banskigheder end dem, som Rigsdagen paa denne Maade kan komme til at lægge sig selv i veien, saa vilde vi være velholdne. Jeg anseer ikke den Sum, hvorom her er Tale, for at være nogen stor Sum, naar den skal erstattes ved Skattepaalæg, og der er ingen Tvivl om, at de skatteyndende Borgere let vilde kunne bære en ligelig fordeelt Byrde af dette Beløb. Man bør ikke lade sig affrække fra at see de Forhold under Dine, som vilde opstaae ved at man giver Slip paa denne Sum. Naar man sætter denne Sum i Forbindelse med de øvrige Beløb,

som der maae bæftes ved nye Paalæg, kommer man lige saa let ud deraf, som om man alene havde med hine mindre Beløb at gjøre. At der nu skulde staae fjendtlige Magter imod Ordningen af saadanne Forhold her, det kan jeg aldeles ikke erkende. Jeg troer netop, at vore Forhold ere saaledes, at vi nu have bedre Midler til at arbejde med og bedre Kræfter til at sætte i Bevægelse, end vi havde for adskillige Aar siden. Vor Historie har jo tydeligt vist, at det hele finantssielle Forhold kunde have været ordnet tidligere, og Meget af det, som nu først foreligger, været afgjort. Dengang var der fjendtlige Magter, som stillede sig imod en saadan Ordning (Sahl); men nu have vi bekæmpet adskillige af de Magter, som dengang stillede sig imod, hvad der søgtes bragt istand. Paaminde vi endvidere om ikke at gaae yderligere, end den fremadskridende og dygtige Finantsbestyrelse har foreslaet, og, lægges de Ord os paa Hjerte, hvormed Finantsministeren har afvist en saadan yderligere Fremadskriden, da kan jeg ikke troe Andet, end at Finantsministeren med disse Ord har søgt at sikkre sig selv mod endeel af det Ansvar, som i denne Anledning kan komme og vil komme til at hvile paa ham tilligemed Rigsdagen. Men jeg troer ikke, at han vil vige tilbage for den Byrde, som vil komme til at hvile paa hans Skuldre, og Rigsdagen, saavel en tilkommende som den nærværende, vil visstelig troligt dele med ham den Byrde, som kan paahvile dem. Tales der til Kjøbenhavnernes Følelse, og erindres Kjøbenhavn om, at den nu, da den allerede har faaet en Lettelse ved, at den paa tænkte forhøiede Consumtionsafgift, saavel som endeel af den tidligere Forhøielse af Consumtionsafgiften, ere hævede, og det er sagt, at Kjøbenhavnerne nu maae finde sig i, at man ikke gaaer videre, saa var det vistnok godt, om de vilde det; men jeg troer ikke, at Kjøbenhavns Indvaanere vilde være vel stemte ved at vide, at de fremdeles skulde vedblive at bære Consumtionsbyrden paa samme Tid, som man ikke vil love dem nogen Lettelse med Hensyn til andre nye Skatter, man kan ville paalægge, hvorved de upaatvibelig vilde blive rammede i en overmaade høj Grad. Ved at tage Bestemmelse i denne Sag foregriber nærværende Rigs,